

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 1

Září 2012

4. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA Nové vedení školy

*Paní Mgr. Petra Judová,
zástupkyně naší školy.*

„Pevně věřím, že až se „otřepu“ z prvních změn, budu se moci našim žákům věnovat daleko více.“

1. Víme, že jste v průběhu srpna nastoupila do funkce zástupkyně naší školy. Jaké jsou vaše první pocity?

Musím říct, že první pocity byly velmi smíšené. Věděla jsem, že mě čeká něco naprosto nového, že budu postavena před nové problémy a dostanu se do nových situací. Ale brala jsem to jako výzvu a svým způsobem jsem se i těšila na změnu. Na druhou stranu jsem pochopitelně pociťovala obavy, protože jsem si přesně nedovedla představit, co všechno ta moje práce bude obnášet, co všechno mě vlastně čeká.

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s novým vedením školy	1
Rozhovor s novými učiteli	6
Změny v 7. B	8
Změny ve škole	10
Čtení pomáhá	11
Sport	12
Filmová nabídka	14
Morčata	16
Vtipy	19
Co nás čeká příště?	20

2. V čem vidíte hlavní rozdíl mezi prací učitelky a zástupkyně?

Tyto dvě práce mají hodně společného, ale na druhou stranu se v mnoha ohledech liší. Pořád je to práce ve škole, s žáky, kolegy, provozními zaměstnanci. Největší rozdíl spočívá v tom, že učitel běžně učí 22 hodin týdně, ale já mám zkrácený úvazek na 11 hodin, abych zvládla všechnu tu administrativu, kterou s sebou má nová pozice nese. Takže učím méně, většinu času trávím u počítače a občas si připadám jako sekretářka. Navíc mě neustále pronásleduje pocit, že nikdy nebude hotovo úplně všechno. Přichází další a další věci, které je potřeba udělat, přes prázdniny se změnila vyhlášky, a tak administrativní práce přibývá a její konec je v nedohlednu. Takže největší rozdíl spočívá v tom, že se daleko méně věnuji svým žákům, ale daleko více dělám takovou tu kancelářskou práci.

3. Je nám jasné, že jste ve funkci zástupkyně teprve krátce, ale přesto nás zajímá, co vás zatím nejvíce potěšilo a z čeho máte největší obavy?

Největší obavy jsem měla právě z takových těch administrativních záležitostí. V září se totiž odesílají nejrůznější výkazy, hlášení a podobně. Protože jsem tuto práci nikdy nedělala, měla jsem samozřejmě strach, že se mi něco nepodaří, že třeba neuhlídám termíny. Ale když jsem dílčí úkol zvládla, třeba jsem během krátké chvilky odeslala hlášení o stavu školní knihovny, měla jsem z toho velkou radost a říkala jsem si, že snad i tuto náročnou práci budu dělat dobře. Velké obavy jsem měla při sestavování rozvrhu. Sice máme speciální program, pomocí kterého se dá rozvrh poskládat, ale protože je potřeba zohlednit spoustu věcí, tak mi ten program až tak moc práci neusnadnil. Nakonec mi moc pomohl zástupce Gymnázia v Poličce, který mi vše vysvětlil, a já pak rozvrh pro letošní školní rok udělala během jednoho dne. To mě taky potěšilo a zvedlo mé sebevědomí, protože jsem poznala, že zvládnu i práci, ze které mám obavy.

4. Jak si rozumíte s panem ředitelem? Jak například řešíte vaše rozdílné názory?

Musím říct, že s panem Sehnalem jsme si rozuměli už jako kolegové ve sborovně, takže naše spolupráce je bezproblémová. Na spoustu věcí máme stejný náhled, vycházíme si maximálně vstříc a zatím jsme nenarazili na situaci, na kterou bychom se dívali zcela odlišně. Pokud přece jen máme na něco jiný názor, poradíme se a hledáme nějaký kompromis.

5. Určitě je vám líto, že učíte méně hodin a že se daleko méně setkáváte s žáky. Má to i nějaké výhody?

O výhodách bych zatím nemluvila, spíš mi děti chybí. Mám pocit, že bych se s nimi chtěla potkávat víc. Moc mě mrzí, že nemám deváťáky na chemii, protože jsem tento předmět ráda učila. Pevně věřím, že až se „otřepu“ z prvních změn, budu se moci našim žákům věnovat daleko více. Chtěla bych třeba vést nějaký kroužek, abych s dětmi byla v těsnějším kontaktu.

6. Víte, jestli i v minulosti měla naše škola za zástupkyni ženu?

Měla. Žen v roli zástupkyně bychom na naší škole našli hned několik. Vím, že tady kdysi působila jako zástupkyně paní učitelka Vrbová, když jsem sem chodila do školy jako žákyně já, tak tady byla zástupkyně paní Kaizarová, která pak odešla na ZŠ na Riegrově ulici a tam dělala ředitelku. No a v roce 1993, když do funkce ředitele nastoupil pan Tobiáš, tak měl půl roku za zástupkyni ženu, které si nesmírně vážím a dodnes na ni moc vzpomínám. Byla to paní Šperková, která bohužel už zemřela, ale já na ni nikdy nezapomenu. Dala mi do učitelského života hodně a stala se mým velkým vzorem. V roce 1995 se stal zástupcem školy pan Procházka, kterého v posledních pěti letech vystřídal pan učitel Navrátil. Takže po paní Šperkové přebírám štafetu ženy – zástupkyně - po 17 letech.

8. Ovlivnila vaše nová funkce i vaše koníčky? Čím se nejraději odreagujete od práce?

Tato vaše otázka mě velmi potěšila, protože jsem si aspoň jen tak sama pro sebe mohla říct, co mně nová práce vzala. Mám podstatně méně času na to, co mám ráda. Odreagovávám se sportem, protože při něm mohu úplně vypnout a soustředit se na něco jiného. Snažím se sportovat pravidelně, protože většinu času prosedím, takže mě bolívají záda. Ale ani na to nemám tolik prostoru jako dříve. Vždycky jsem hodně četla, dalo by se říct, že čtení je má velká vášeň. Na to teď, bohužel, ale nemám tolik času a chybí mi i síly. Celý den koukám do počítače a něco studuju, tak mám unavené oči. Každý večer jsem tak „vyřízená“, že přečtu dvě stránky, a usínám. A to mě moc mrzí, protože čtení miluju. Ale já věřím, že až se do nových pracovních povinností vpravím, bude vše při starém a ke svým koníčkům se zase vrátím.

*Paní učitelka Judová jako „veselá myšička“
na oslavách Dne dětí v parku Jana Palacha.*

Paní učitelka Judová se svou poslední třídou 6. B.

Děkujeme paní učitelce Judové za rozhovor a přejeme jí, ať se jí v roli zástupkyně daří, ať má hodně sil a energie a taky trochu více volného času.

„Možnost změnit pozici učitele a vyměnit ji za roli ředitele pro mě představovala výzvu.“

*Pan Mgr. Jiří Sehnal, DiS,
ředitel naší školy.*

1. 1. srpna jste nastoupil do funkce ředitele školy. Mnozí žáci vás znají jako učitele a vaše nová pozice pro ně byla překvapením. Zajímalo by nás, co vás k této radikální změně ve vašem životě vedlo, proč jste se o místo ředitele naší školy rozhodl ucházet?

Možnost změnit pozici učitele a vyměnit ji za roli ředitele pro mě představovala výzvu. Byla pro mě natolik zajímavá, že jsem se rozhodl ji využít a o místo ředitele se ucházet. Navíc mě lákala představa moci pozitivně ovlivnit osud téměř 300 dětí a zhruba 20 učitelů. Šel jsem do toho taky proto, že vidím ve škole velký potenciál, myslím si, že naše škola má mnoho možností rozvoje, které doposud nebyly využívány.

2. Jaké jsou vaše první dojmy a pocity?

První dojmy by se daly přirovnat k jízdě na horské dráze. Chvilí jedete pomalu a chvilí zběsile rychle. Pak je víkend, kdy horská dráha nejede, vy odpočíváte a v pondělí hurá do školního lunaparku znovu.

3. Seznamujete se se všemi povinnostmi ředitele. Můžete nám říct, jestli vás něco vyloženě zaskočilo?

Rozhodně mě překvapilo, jak rychle v této funkci uteče pracovní den. Snažím se toho stihnout opravdu hodně, ale práce rozhodně neubývá, spíše naopak.

4. Všimli jsme si ve škole některých nových věcí, mohl byste nám je přiblížit? Z čeho máte největší radost?

Mám dobrý pocit z barev v přízemí a ve vestibulu. Šlo vlastně o rychlé, nízkonákladové záležitosti, které mají ale velký efekt, protože projasnily školní prostory. Každý, kdo do školy vejde, si barevného efektu musí všimnout.

5. Naše škola se pyšní i krásnými, zcela novými webovými stránkami. Pomáhal vám někdo s jejich vytvářením?

Ano, pomáhal. Sám bych to jistě nevytvořil. Oslovil jsem bývalého žáka naší školy, který se na tvorbě webových stránek podílel. A také jsem se ptal několika lidí, které webové stránky často navštěvují, co se jim na nich líbí, a naopak, co jim vadí, a upravil jsem vzhled našeho webu i podle těchto názorů.

6. V přízemí je nově vymalováno. Kdo vám výtvarně pomáhal a proč?

Malbu vytvářela moje žena, barvu jsme vybírali spolu. Během dne je prostor v přízemí takový „šedivý“, proto jsme se nebáli výrazných barev, od kterých očekáváme prosvětlení a zpříjemnění prostoru.

Pan ředitel Sehnal je velký sportovec, což dokázal v Praze na Strahově na republikovém finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů.

7. Jaké plány máte do budoucna? Na co se žáci mohou těšit?

Přes prázdniny jsme hlavně pracovali na projektu „ELZA“, jehož podstata spočívá ve vytvoření velkého webu, na němž budou mít žáci různé testy a výukové materiály, které jim usnadní pochopení a procvičení probírané látky. A tak žák, když bude například nemocný, bude si moci na tomto webu najít vše, co k probírané látce, na kterou chybí, patří. Nebo tam budou testy, na kterých si budou moci žáci vyzkoušet, kde mají slabiny a co se mají ještě naučit, nebo naopak, co už umí a zvládají. Také plánuji zřídit ve škole několik dalších místností s různým zaměřením. Mezi ně bude patřit studovna s počítači pro starší žáky a studovna pro mladší děti, výtvarný ateliér nebo tančírna.

8. Víme, že máte manželku a dvě malé děti. Stála při vás vaše žena, když jste se rozhodoval o funkci ředitele, nebo vás z tohoto rozhodnutí zrazovala?

Samozřejmě jsme to společně hodně probírali, hledali jsme klady a zápory nové práce. Ale moje žena stála plně při mně. Věděla, že je dobré vydat se na novou cestu...

9. Jste v nové funkci krátce. Přesto určitě vnímáte rozdíly, které nová pozice přináší ve srovnání s obdobím, kdy jste byl řadovým učitelem. Mohl byste se, prosím, nad touto skutečností zamyslet a zkusit obě profese srovnat a říci nám, v čem spočívá jejich zásadní rozdíl?

Zásadní rozdíl je určitě v míře zodpovědnosti. Jako učitel jsem zodpovědný za to, co děti naučím, jak je to naučím, co si odnesou za ten rok z předmětu, který vyučuji. Jako ředitel jsem zodpovědný za to, jak funguje celá škola, jak se rozvíjí a kam směřuje. A tato zodpovědnost je daleko větší.

10. A na závěr máte možnost vzkázat něco všem žákům na naší škole.

Filozofie, na jejímž základě chci školu rozvíjet, je založená na otevřeném přístupu k učitelům, rodičům i k žákům. Chtěl bych všechny naše svěřence vyzvat k tomu, aby mě vždy navštívili, pokud je napadnou nějaká zlepšení, pokud se jim něco nelíbí, nebo naopak pokud jsou s něčím hodně spokojeni. Mohou využít i svého zástupce ve školním parlamentu, který jejich připomínky bude tlumočit. Jedině tak vytvoříme školu, do níž chodí spokojení žáci. A v takové škole budu rád dělat ředitele.

Paní učitelka Judová a pan učitel Sehnal už na soutěži Svitavský Ámos 2011 prokázali, že spolu tvoří dobrý tým.

Také panu učiteli Sehnalovi děkujeme, že si udělal čas na rozhovor s námi, a přejeme mu, aby se mu podařilo splnit vše, co si předsevzal.

**Jana Machalová
Tereza Kreinerová
Daniela Adamová**

Rozhovor s novými učiteli

V tomto školním roce vidáme na chodbách nové učitelské tváře. Některé je známe lépe, protože nás učí, ale někteří nevíme, s kým máme tu čest. A tak jsme se rozhodli, že novým učitelům položíme pár otázek.

Paní učitelka Škeříková

Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodla učit na naší škole?

Já jsem učila dva roky na Střední zdravotnické škole ve Svitavách jako záskok za mateřskou dovolenou. Paní učitelka se ale již vrátila a já si musela hledat jinou práci. A přišla nabídka učit na vaší škole a já ji s radostí přijala. Jsem ráda, že jsem tady.

Jaké jsou vaše první dojmy?

Jsou velice pozitivní. Čekala jsem, že na základní škole bude práce s dětmi zcela jiná než na střední škole. Ale zjistila jsem, že se v mnohém způsob učení shoduje. Děti jsou chytré a milé, kolektiv učitelů mě přijal velmi dobře, a tak jsem tu zatím opravdu spokojená.

Prozradte nám o sobě něco typického.

Ráda nosím šperky. Ráda si je sama vyrábím.

Pan učitel Kroulík

Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl učit na naší škole?

Pro letošní rok, jsem hledal doplnění částečného pracovního úvazku na SOU Svítavy. Pan ředitel Jiří Sehnal mi nabídl několik hodin výuky TV na vaší škole. Rád jsem je přijal.

Jaké jsou vaše první dojmy?

Zatím se seznamuji s prostředím, kolegy a žáky. První dojmy jsou pozitivní. Snad mi je kluci ze sedmičky nepokazí. =)

Mohl byste nám o sobě prozradit něco, co je pro vás typické?

Sportu se věnuji od malička a doufám, že ještě dlouho budu. V současnosti je mým největším koníčkem dcera Kačenka, která se nám s manželkou Káťou narodila před dvěma měsíci.

Pan učitel Fiala

Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl učit na naší škole?

Tak hlavně mě o to požádal pan ředitel. Když jsem se dověděl, že budu učit v deváté třídě, ve které znám hodně žáků, protože chodili do ZUŠ, nabídku jsem přijal.

Jaké jsou vaše první dojmy?

Jsou rozhodně příjemné. Cítím se dobře jak mezi žáky, tak i mezi učiteli této školy.

Prozradte nám o sobě něco typického.

Pro mě je nejspíš typické, že rád maluji a čtu.

Jana Machalová
Tereza Kreinerová
Daniela Adamová

Změny v 7. B

Změny v novém vedení naší školy nejvíce zasáhly třídu 7. B. Jejich bývalá třídní učitelka – paní Judová – nastoupila do funkce zástupkyně školy a na její místo přišla paní učitelka Hendrychová, která je od letošního září novou třídní sedmáků. A tak jsme paní učitelce Hendrychové a některým sedmákům položili pár otázek.

Paní učitelka Hendrychová

Líbí se vám zatím v nové třídě?

Ano, líbí. Ze začátku jsem měla trochu tendenci ji srovnávat s mojí bývalou třídou, ale zjistila jsem, že každá třída je úplně jiná, specifická. Postupně si na novou třídu zvykám. Určitě stejně jako i děti si zvykají na mě.

Stěžoval si už někdo z vyučujících na vaši třídu?

Tak vyložené stížnosti jsem zatím neřešila. Ale musím přiznat, že na začátku září byli žáci hodnější, teď začínají pomalu, ale jistě vystrkovat růžky

Jakou třídu jste měla ještě před tím, než jste dostala tu letošní?

Jako třídní jsem dovedla do deváté třídy jenom jeden třídní kolektiv. V současné době jsou z nich už třetí na střední škole.

Co učíte za předměty? A které vyučujete ve vaší třídě?

Tak v mé třídě mám jenom výtvarnou výchovu a děvčata na tělocvik. Jinak učím hlavně tělesnou výchovu a výchovu ke zdraví.

Co vám vyhovuje a nevyhovuje ve vaší třídě?

To se nedá říct po tak krátké době. S dětmi si na sebe zvykáme, určitě máme každý své mouchy, které se budeme snažit vychytat.

Děkujeme paní učitelce za rozhovor.

Otázky pro žáky/žákyně 7. B:

Jsi rád/a, že k vám nepříbyli žádní noví žáci?

Dino: Jo, jsem rád, že tady nikdo nový nepříbyl, mně tady stačí Petr.

Míša M.: Ne, nejsem ráda, protože jsem chtěla poznat nové lidi.

Kuba S.: Jo, jsem rád, že k nám nikdo nepříbyl.

Jak ti vyhovuje systém práce paní učitelky Hendrychové?

Kuba K.: Nevím.

Marie: Ano, vyhovuje.

Leona: Jo, vyhovuje.

Mrzí tě, že už nemáš paní učitelku Judovou za třídní?

Áďa: Tak asi určitě, protože jsme si mysleli, že ji budeme mít až do devítky.

Petr: Nevím, jestli mi to má vadit, nebo ne.

Kačka: Ano, mrzí, taky jsem si myslela, že ji budeme mít až do devítky.

Jsi rád/a, že máte paní učitelku aspoň na matematiku?

Roman: Asi ano.

Marťa: Jo, tak aspoň ji vidáme.

Koho byste si místo paní učitelky Hendrychové vzali za třídního učitele?

Petr: Pana učitele Sehnala... Teda pana ředitele.

Dino: Pana učitele Lidmilu.

Míša M.: Paní učitelku Kučerovou.

Bára: Pana učitele Lidmilu.

Děkujeme 7. B za rozhovor.

Letošní 7. B se svou novou třídní učitelkou – paní Hendrychovou.

**Michaela Bolcárová
Natálie Nedomová
Barbora Konečná**

Změny ve škole

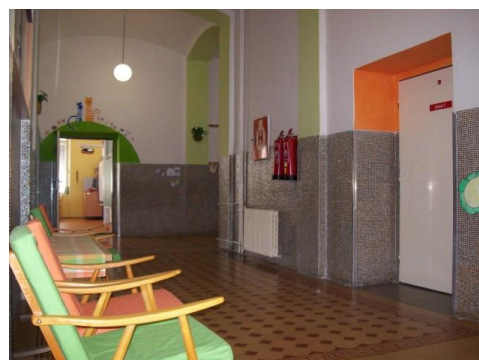
Jak jste si mohli všimnout, v naší škole se před zahájením letošního školního roku událo pár změn.

Malí prvňáčci vstupovali do krásně vyzdobené třídy, jejíž podhled zdobily kočky, které krásně namalovala manželka pana učitele Sehnala. Také třída letošní 7. A, družina a stávající pingpongárna mají svůj vstupní barevný odstín.

Změnil se i vestibul školy, objevil se v něm velký staronový obraz Jana Amose Komenského s jeho zajímavým citátem. Obraz učitele národů, jak se J. A. Komenskému přezdívalo, visíval v minulosti ve škole na různých místech.

Kočky nad první třídou.

Barevné přízemí.

Obraz Jana Amose Komenského a jeho, pro nás dost důležitý, citát (na zeď ho napsal pan učitel Fiala).

**Eliška Hanzlová
Michaela Bolcárová
Barbora Konečná**

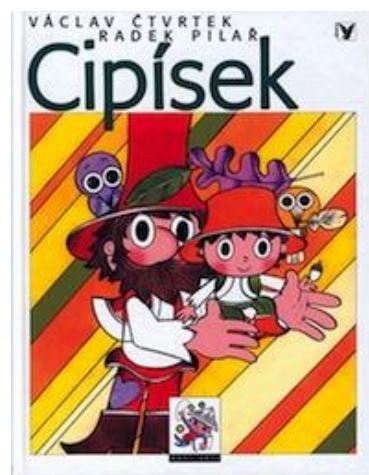
Projekt Čtení pomáhá

Pokud rádi čtete, máte možnost udělat dobrý skutek. Na www.ctenipomaha.cz můžete díky svému čtení pomoci někomu, kdo to opravdu potřebuje.

První, co musíte udělat, je, že se zaregistrujete. Registrace je zdarma. Pak si najdete v jednom ze tří seznamů knihu, kterou jste už četli nebo kterou přečtete. Pak se na tuto webovou stránku vrátíte. Vyplníte několik jednoduchých otázek o knize. Když odpovíte správně, dostanete pomyslných 50 Kč, které pak můžete věnovat na jeden z několika projektů. O projektech si můžete zjistit tolik informací, kolik potřebujete, všechny jsou na zmiňovaných webových stránkách. Pokud vás osloví postižené dítě či nemocné zvířátko a budete chtít přispět, stačí, když fiktivních 50 Kč danému projektu věnujete. Knih můžete samozřejmě přečíst více, a tak pomoci více postiženým.

Toto jsou ukázky knih, které si v rámci projektu můžete přečíst.

Zdroj: <http://www.ctenipomaha.cz>

Daniela Adamová

Sport

ODZNAK VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTĚZŮ

Ve dnech 22. a 23. září 2012 proběhlo v Praze na Strahově velké republikové finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů. Toho se již podruhé zúčastnili i žáci naší školy, tentokrát ve složení Michaela Bolcárová (7. B), Jana Dynková, Michal Maruš a Štěpán Hlaváček (všichni z osmé třídy). Jako pedagogický dozor je doprovázeli paní učitelka Hendrychová a pan ředitel Jiří Sehnal. V pátek ráno se všichni shromáždili na stadiónu a začali prokazovat své schopnosti v jednotlivých disciplínách.

Nejprve se uskutečnil běh na 60m, ve kterém se všichni závodníci naší školy umístili moc dobře. Dále následoval skok daleký, hod medicinbalem a shyby. Potom si mohli účastníci vybrat mezi plaváním a skokem přes švihadlo. **Janča Dynková, Michal Maruš a Míša Bolcárová** šli skákat přes švihadlo a jediný **Štěpán Hlaváček** šel plavat.

Večer pro zúčastněné byla připravena zábava. První byla zumba a druhý Beet box. Všichni jsme vyzkoušeli zumbu, ale více nás bavil Beet box. Druhý den jsme začínali trojskokem, následovaly kliky, lehy, sedy a hod míčkem.

Dále se účastníci mohli rozhodnout mezi během na 1 000 m nebo dvouminutovým driblingem. 1 000 m chtěli pokořit **Míša** a **Michal**, na dribling šli **Janča** a **Štěpa**. Po namáhavých disciplínách nastal zasloužený odpočinek.

Samozřejmě se musíme zmínit o panu učiteli Sehnalovi, který se zapojil do učitelského desetiboje. Náramně se mu dařilo!!! Všichni jsme si republikové finále užili, určitě jsme naší škole neudělali ostudu! A pro příští rok budeme všichni trénovat, abychom se do Prahy dostali znovu a byli ještě lepší!

Výsledky:

Jana Dynková	34. místo
Míša Bolcárová	18. místo
Michal Maruš	35. místo
Štěpán Hlaváček	17. místo
p. učitel Jiří Sehnal	19. místo

Všem upřímně blahopřejeme!

Takhle vypadalo slavnostní zahájení.

A tady je pár fotografií našich sportovců, kteří nás tak úspěšně na pražském Strahově reprezentovali.

Jana Dynková (8. třída) při trojskoku.

Michal Maruš (8. třída) dokazuje, že i ve shybech je dobrý.

Také náš pan ředitel umí...

Jana Dynková (8. třída) a Míša Bolcárová (7. B) s úsměvem na tváři absolvovaly běh na 60 metrů.

Míša Bolcárová (7. B) umí nejen rychle běžet, ale i dobře skákat přes švihadlo.

Štěpán Hlaváček (8. třída) při driblingu.

Michaela Bolcárová

Filmová nabídka

TEMNÝ RYTÍŘ

Děj filmu začíná v Gothamské bance, kde se zrovna objeví Joker a jeho skupina se snaží ukrást peníze státu. A také se jim to povede. Mezitím se po celém městě objevují převlečení Batmanové a dělají, že jsou jako pravý Batman. To samozřejmě dělá potíže, protože pravý Batman se přidal k policii a pomáhá při vyšetřování Gothamské mafie. Joker nabídne mafii, že odstraní Batmana, aby měli volný trh, ale chce na to téměř 500 000 000 liber. Nakonec mafie souhlasí, ale potíže jim dělá i nový předseda Harvey Dent, který silně bojuje za práva občanů a ničí mafie. Joker už našel způsob, jak odstranit Batmana, chce ho vydírat. Batman se musí vzdát a bez masky vystoupit před celým městem. Pokud se nevzdá, zabije Joker každý den 2 lidi, kteří s Batmanem spolupracují. Batman samozřejmě nemá v plánu se vzdát a to se stává osudným pro jeho přátele, kteří postupně umírají. Začne to soudkyní, hlavním komisařem, policisty a nakonec zemře i jeho bývalá přítelkyně Rachel, která byla zasnoubena právě s Harveyem Dentem. Dent nemůže překousnout, že Rachel je mrtvá a on zmrzačený (při útoku mu totiž shořela půlka obličeje). Vše dává za vinu Batmanovi. Jediné řešení, jak Batmana zabít, je spolčit se s Jokerem. Joker Denta přijme a společně vyhodí do vzduchu nemocnici. Dent ale zjistí, že Batmana nedokáže zabít, a tak se aspoň chce pomstít jeho příteli Gantovi. Zaútočí na jeho rodinu, ale při útoku ho Batman zastaví a zabije ho. Příběh končí Jokerovým osvobozením z cely a Batmanovým útekem před Gothamskou policií.

Obsazení:

Christian Bale (Batman)
Michael Caine (komorník Alfréd)
Heath Ledger (Joker)
Gary Oldman (Jimmi Gordon)
Aaron Eckhart (Harvey Dent)
Maggie Gyllenhaal (Rachel Dawes)
Morgan Freeman (Lucius Fox)

Film je plný dramatických scén, takže pokud jste fanoušci akčních filmů, tak tento film je pro vás jako stvořený. Nám osobně se moc líbil. Doporučujeme ho ale spíše kamarádům z druhého stupně!!!

Pár záběrů z filmu.

**Eliška Hanzlová
Michaela Bolcárová**

Morčata

Rozhodli jsme se, že v každém čísle časopisu Myšárník vás seznámíme s nějakým zvířátkem. Pro toto číslo jsme si vybrali morče. Proč? Protože ve škole máme dvě morčecí holčičky Molly a Peggy, které určitě všichni dobře znáte. Obývají klec v jazykové učebně v prvním patře. Paní učitelka Dosedělová už několik let vede kroužek Malý ekolog, ve kterém se děti mimo jiné učí starat o zvířátka. Pořádila členům kroužku 2 malá morčátka a zakrslého králíčka. A my vám o morčátkách něco řekneme...

Morče domácí pochází z divokého morčete. Již dávno předtím, než dobyli Jižní Ameriku Španělé, chovali morčata pro maso a kožešinu Inkové v oblasti dnešního Peru a Chile. Často se chovala také jako mazlíčci pro děti. Morčata byla dovezena do Evropy kolem 16. století a jako domácí mazlíčci se začala chovat na počátku 18. století, a to hlavně v Anglii. Zpočátku si je mohli dovolit jen bohatí lidé. Po druhé světové válce přišla vlna obliby morčat ve větší míře a ta trvá dodnes.

Morčata jsou zvířata společenská, jsou však úplně jiná než křečci. Tato zvířátka nemilují výšky, nerada šplhají a nešlapou v kolotoči. Jejich klec tedy nemusí být vybavena žádným „sportovním náradím“, aby si morčátka neublížila. Pokud jim budete chtít dopřát trochu pohybu, pusťte je proběhnout na podlahu v bytě nebo je vypusťte na trávu. Ovšem, nesmíte z nich ani na okamžik spustit oči. Na zahrádce můžete svému mazlíčkovi vyrobit ohrádku z pletiva, aby vám neutekl.

Jako podestýlku do klece je vhodné použít hobliny (piliny jsou příliš jemné, dráždí oči a vnikají do nozder). Další možností jsou dřevěné pelety. Seno je vhodné pouze jako potrava, morčátka by ho měla dostávat pokud možno každý den, nikoli však jako podestýlka, protože nasákne močí a velmi rychle začne zapáchat.

Potrava morčete by měla být pestrá. Vhodné je krmit morče pravidelně každý den ve stejnou dobu. Obvykle se krmí dvakrát denně. Nejdůležitější složkou potravy je, jak již bylo řečeno, seno. Další důležitou základní složkou potravy je zelenina, ovoce jen občas a v malém množství. Čerstvá tráva je další velmi důležitou složkou potravy. Morčeti neustále dorůstají zuby, proto je důležité, aby mělo seno neustále k dispozici pro obrušování zubů. Pochopitelně morčatům nesmí chybět čerstvá voda. Vhodné jsou i speciální granule pro morčata, jsou vyráběny tak, aby morče mělo dostatek vitamínů, které jsou pro ně nejvhodnější, zejména přidáný vitamín C, jenž si morče neumí vyrobit samo.

Morčata žila v přírodě ve velkých skupinách a ovládala pestrou škálu zvuků a jiných prostředků k vyjádření svých pocitů. Kvikají, když se dožadují naší pozornosti, brumlají, když vyjadřují spokojenost a klid, při hrozícím strachu cvakají zuby, chrochtáním se baví s jiným morčetem.

Možná jste v obchodě viděli bezsrsté morče. Toto morčátko je určeno pro alergiky. Jelikož nemá srst, snadno se zraní, proto na něj musíte dávat zvláštní pozor.

A tady vám přinášíme pár fotografií našich školních morčecích slečen.

A takhle nám nakreslila morče Pavla Kučerová z 8. třídy. Pěkné, ne?

Kateřina Novotná
Kristýna Knapčoková
Eliška Udržalová

Vtipy

Jsou dva hadi a jeden povídá druhému:

„Ty, Franto, jsme my jedovatí hadi?“

„Ne, proč?“

„Uf, to se mi ulevilo, protože já jsem se před chvilkou kousl do jazyka.“

Přijde medvěd za zajíčkem: „Pojď na diskotéku.“ – „Nejdu, ještě mě tam malého někdo zmlátí.“ Medvěd ho přemluví, u vchodu zajíček uvidí velblouda a uteče: „Nikam nejdu, mě neochráníš, podívej, jaké boule udělali koňovi!“

Na telegrafním drátě visí několik netopýrů hlavou dolů a tu z ničeho nic se jeden prudce otočí a zůstane hlavou nahoru.

„Hele, co je s ním?“ ptá se jeden.

„Nevím, asi omdlel.“

„Haló, volám ohledně toho hlídacího psa, co jsme od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?“

Jdou dvě žížaly a jedna se ptá: „Kde máš manžela?“ „Ale, vytáhli ho na ryby...“

Přijde pan Novák k veterináři a říká: „Co mám dělat, pane doktore? Náš pes honí lidi na kole!“ Doktor chvíli přemýšlí a pak odvěti: „Seberte mu kolo!“

Barbora Konečná

Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s paní učitelkou Škeříkovou

2. Sportovní úspěchy

3. Naši prvňáčci

4. Divadlo

5. Filmová nabídka

6. Zakrslí králíci

7. Fotoromán

...a mnoho dalšího...

Na tomto čísle se podíleli: Daniela Adamová, Michaela Bolcárová, Eliška Hanzlová, Kristýna Knapčoková, Barbora Konečná, Vlasta Kosková, Tereza Kreinerová, Jiří Macků, Jana Machalová, Šimon Švihel, Eliška Udržalová